

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 156

гр. София, 15.02.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 11-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Веселина Вълева

Членове: Красимира Костова
Магдалена Лазарова

като разгледа докладваното от Магдалена Лазарова Въззивно частно наказателно дело № 20231000600164 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 345 ал.1 във вр. чл.341 ал.2 вр. чл. 249 ал.3 вр. чл. 248 ал.1 т.6 НПК.

Образувано е по частна жалба, депозирана от защитата на подсъдимия К. В. М. срещу определение от 02.02.2023г. по нохд № 681/2022г. по описа на Окръжен съд Кюстендил, с което е оставено без уважение искането за отмяна на наложената на подсъдимия „Забрана за напускане на пределите на Република България без съответно разрешение“. В същата се релевират възражения за незаконосъобразност на атакувания съдебен акт, прави се оплакване за липсата на изложени мотиви за съществуването на реален риск от укриване на подсъдимия извън страната при наличие на постоянен адрес и демонстрирано добросъвестно процесуално поведение. Акцентираща се, че в множество дела срещу България ЕСПЧ е критикувал подхода на прокуратурата и съда да налагат автоматично забрана за напускане пределите на Република България, без преценка на поведението на конкретното лице и без изследване дали то представлява „истинска, реална и достатъчно сериозна заплаха“, какъвто е и настоящия случай - забраната е била наложена с декларативно постановление от прокурора, а в атакуваното определение е отхвърлено искането за отмяната ѝ без изследване на поведението на М. и без излагане на конкретни мотиви, предвид „нуждата от лично зареждане и доставяне на сладкарски продукти от Гърция“. Твърди се „противоречие на Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки“ като мерките, предприети от съображения, свързани с обществения ред или обществената сигурност, трябва да са в съответствие с принципа на пропорционалността и да се основават изключително на личното

поведение на лицето, като наличието на предишни наказателни присъди не представлява само по себе си основание за предприемането на такИ. мерки. Изразява се становище, че според съдържанието на обжалваното определение, аргументите за отхвърляне на искането се основават единствено на тежестта на обвинението и гаранцията за явяването на подсъдимия пред съда. В заключение се моли за отмяна на наложената мярка за процесуална принуда .

САС, след като се запозна с материалите по делото, относими към въпроса за законността на прилаганата спрямо подсъдимия мярка за процесуална принуда по чл.68 ал.1 НПК и обсъждайки ги във връзка с доводите, изложени в жалбата, приема за установено следното:

Частната жалба е подадена в срок, от активно легитимирана страна срещу съдебен акт подлежащ на инстанционен контрол, поради което е допустима, но разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Производството по нохд № 681/ 2022г. по описа на ОС- Кюстендил е образувано на 19.12.2022г. по внесен обвинителен акт против К. В. М. по обвинение за извършено престъпление по354а ал.2 изр.2 т.4 вр. чл.ал.1 вр. чл.29 ал.1 б. „а“ НК – държане на 18.06.2021г. в с.***, общ.***, без надлежно разрешително, с цел разпространение на високорисково наркотично вещество – хероин в особено големи размери с общо нетно тегло 14 621,78 гр., с процентно съдържание на активен компонент диацетилморфин от 30,8% до 43,5%, на обща стойност 950 45,70 лева, като деянието е извършено при условията на опасен рецидив, самостоятелно и при условията на посредствено извършителство чрез друго лице.

В разпоредително заседание, проведено на 02.02.2023 г., след изслушване на становищата на страните по въпросите по чл.248 ал.1 НПК, окръжният съд е потвърдил прилаганата спрямо обв.М. мярката за процесуална принуда по чл.68 ал.1 НПК, срещу което произнасяне е депозирана и настоящата частна жалба.

В случая главният въпрос, подлежащ на решаване е съществува ли опасност от укриване на подсъдимия в чужбина, в случай че по отношение на него се преустанови прилагането на ограничението по чл.68 НПК, както и пропорционално ли е същото към настоящия момент от развитието на наказателния процес на охранявания обществен интерес, като при преценката относно наличието, респ. липсата на риск от укриване следва да се съобразят както характера и тежестта на конкретното обвинение, така и данните за личността на подсъдимото лице.

Действително забраната за напускане на пределите на страната не може да се превръща в самоцелно ограничение, насочено към препятстване на свободното придвижване на подсъдимото лице, като винаги внимателно трябва да се съобразява необходимостта от прилагането на такава рестрикция и спазването на баланса между преследваната легитимна цел и защитеното право на свободно движение на всеки субект, който не е лишен от свобода и спрямо когото не е взета мярка за неотклонение, ограничаваща свободата му.

Факт е, че разглежданата мярка по чл.68 ал.1 НПК в конкретния случай

се прилага вече една година и осем месеца – активирана е с прокурорско постановление от 19.06.2021г. Понастоящем делото е приминало в съдебна фаза, в която законът не поставя времева рамка, свързана с нейната продължителност.

Предвид вида и характера на инкриминираното деяние, съставляващо тежко умишлено престъпление, наказуемо с лишаване от свобода 5 до 15 лишаване от свобода и глоба от 20 000 до 100 000 лева, характеристикните данни на подсъдимия – осъждан за престъпления против паричната система, против интелектуалната собственост и ефективно на 4 години лишаване от свобода при първоначален общ режим на изтърпяване за друго престъпление по 354а ал.1 изр.1 пр.4 НК (държане с цел разпространение на кокаин, марихуана, хероин) и за престъпление по чл.244 ал.2 вр. ал.1 НК (държане на подправени парични знаци в големи количества), като деянието по настоящото дело според обвинителната претенция се явява извършено в изпитателния срок по допуснатото условно предсрочно освобождаване по реда на чл.437 НПК, както и с оглед етапа от развитие на провеждания наказателен процес по настоящото дело, САС споделя становището на първостепенния съд, че интересите на правосъдието изискват продължаване действието на упражняваната мярка за процесуална принуда, доколкото нейната отмяна би довела до реални затруднения, рефлектиращи върху срочното разглеждане и решаване на делото, създавайки предпоставки за реален риск от укриването на лицето извън страната. Според доводите на защитата, поставени в основаната на исканата отмяна, подсъдимият има намерение да пътува регулярно зад граница във връзка със стартиран от него бизнес – продажба в гр.Кюстендил на сладкарски изделия, внос от Гърция, според сключен частен договор от 17.01.2023г. със сладкарска работилница „Македонико“, 60-ти км Серес-Солун, за което е наел и помещение, според представения договор за наем на недвижим имот от 01.10.2022г.

Повдигнатото обвинение съгласно разпоредбата на чл.269 ал.1 НПК изисква задължителното му присъствие в предстоящите съдебни заседания пред ОС- Кюстендил. Първото такова е нарочено за 02.03.2023г., когато на практика ще стартира и съдебното следствие с разпити на свидетели от списъка за призоваване към обвинителния акт. Вземайки предвид тежестта и конкретиката на повдигнатото обвинение, сочеща на висока степен на обществена опасност на деянието и дееца, липсата на неотложна необходимост от лично пътуване на подсъдимия в чужбина, както и предвидената от закона възможност за напускане пределите на страната след съответна преценка и дадено разрешение от съда по конкретни поводи, неизползвана от М. до момента, въззивната инстанция намира проверяваното съдебно произнасяне за правилно и законосъобразно като краен резултат и не намира причини за коригирането му.

Първоначално спрямо обвиняемия е била прилагана мярка за неотклонение „задържане под стража“, впоследствие изменена последователно в „домашен арест“ и в „парична гаранция“ в размер на 5 000 лева. В този смисъл явяването на К. М. до момента пред компетентните органи освен като израз на изрядно процесуално поведение предвид

наложената мярка за неотклонение би могло да се оцени и като такова, предотвратяващо процесуалната възможност по чл.66 ал.1 НПК за нейното утежняване. Същевременно актуалната мярка за неотклонение „парична гаранция“ в посочения размер сама по себе си не би могла да елиминира напълно опасността от укриване извън страната.

Произтичащите последици от прилаганата забрана по чл.68 ал.1 НПК и от настоящата инстанция се преценяват като таки. в рамките на необходимото за осъществяване целите на наказателния процес воден срещу подсъдимия и на този етап от неговото развитие не могат да бъдат окачествени като прекомерно ограничение, надхвърлящо легитимните цели, заложиени в същината на тази мярка за процесуална принуда.

В допълнение следва да се отбележи, че частната жалба не е съпроводена с писмени доказателства, които да сочат на конкретна необходимост от задгранични пътувания на самия подсъдим, таки. не са били ангажирани и в производството пред първата съдебна инстанция. При представяне на таки. в бъдеще респ. при промяна на обстоятелствата, законът позволява ново сезиране на съда със съответно мотивирано искане за преразглеждане на въпроса относно необходимостта от наложеното процесуално ограничение или за даване на разрешение за напускане на територията на страната по конкретен повод за определен срок. Друг е въпросът, че транспортирането на сладкарските изделия от Гърция е възможно да бъде осъществявано и от друго лице и в този смисъл не изисква непременно личното участие на подсъдимия в него.

Водим от горното САС

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение от разпоредително заседание, проведено на 02.02.2023г. по нощд № 681/2022г. по описа на Окръжен съд Кюстендил, с което е оставено без уважение искането за отмяна на прилаганата спрямо подсъдимия К. В. М. мярка за процесуална принуда по чл. 68 ал.1 НПК .

Определение е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____